

Abstrakt

Práce se zabývá formami vzpomínání na střet dělnického hladového pochodu s četnickým kordonem, který se odehrál v severočeském Duchcově 4.2.1931 a při kterém zahynuli čtyři nezaměstnaní dělníci. V období československého socialismu státem podporované formy připomínání této události vytvořily komplexní soubor rámců paměti, který je na základě teorií Pierra Nory a Jana Assmanna označen jako *krajina vzpomínání duchcovského viaduktu*. Analýza této *krajiny vzpomínání* je předmětem první části práce. Druhá část práce se zaměřuje na aktéry, kteří se zapojili do konstrukce *krajiny vzpomínání* a ve vyjednávání, které provázelo tuto konstrukci, formulovaly své vlastní individuální či skupinové motivy.

Klíčová slova:

Duchcovský viadukt, krajina vzpomínání, místo paměti, kulturní paměť, komunikativní paměť, ideologie, socialismus, vyjednávání